

патриарси и който се е радвалъ на внимание отъ султана, каквото не е било оказвано на никой другъ християнски савновникъ въ империята, остава глухъ за народнитѣ вопли. Българската страна той ще вземе и българското си потекло той ще изповѣда едва по-сетне, въ 1848 г., когато самото правителство е признало по свой починъ народното право и когато за него, хитрия дипломатъ, не ще остане друго, освенъ да помисли, какъ би могълъ да изкористи общото дѣло въ свой личенъ интересъ. . .

Между това, около месецъ време следъ изложението си до Богориди, Букурещката българска община научава за нѣкакъвъ несполучливъ атентатъ върху този български първенецъ, извършенъ отъ нѣколцина съзаклетници отъ о-въ Самось. Повѣрвали наивно, че едно евентуално нещастие съ княза би се отразило пагубно върху сждбата на цѣлия ни народъ, българитѣ отъ Влашко бързатъ да изкажатъ чрезъ вещото перо на Селимински своитѣ „честитки отъ сърдце“ за избавата. Презъ августъ 1846 г. тѣ му отправятъ писмо, въ което изливатъ искрено „най-дълбокото си съжаление и справедливото си негодувание“ отъ покушението, способно да премахне благодетеля на българитѣ въ единъ моментъ, когато тия очакватъ да получатъ своитѣ черковни и политически права. И тѣ използватъ случая, за да припомнятъ предишната си просба за български архиереи въ българскитѣ епархии. „Ежедневнитѣ злодеяния на гръцкитѣ архиереи сж ежедневни опити за политическа смъртъ на нашия народъ“. Системата на патриаршията цели „да отчае народа ни и да го хвърли въ нѣкоя неумѣстна постѣпка“, за да може така гръцката духовна властъ да се наложи абсолютно и навѣки, та да не се осмѣляватъ вече българитѣ да протестиратъ. „Но патриаршията се лъже. Колкото тя настоява на своята гнила система, толкова по-малко сполучва. Негодуванието на народа ни ежедневно се увеличава, следователно нападкитѣ не ще се прекратятъ, а напротивъ ще се увеличатъ, докато народътъ види своето желание изцѣло изпълнено“. Хатишерифътъ и речта на Решидъ паша при султанската обиколка сж белези на една здрава правителствена политика, която трѣбва да бжде възприета и отъ патриаршията. Дошло е време, тая да изхвърли „рждясалата си система“, „защото само народитѣ сж безсмъртни, а всички други